

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka
a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, zastoupen Mgr. Danielem Krajčem, advokátem se sídlem Nám. Přemysla Otakara II. 36, České Budějovice, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 4. 2011, č. j. 30 A 22/2011 - 16,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 11. 2. 2011 domáhal přezkoumání rozhodnutí České advokátní komory (dále „žalovaná“), doručených stěžovateli dne 13. 12. 2010 (č. j. 3220/10), dne 12. 1. 2011 (č. j. 31/11) a dne 1. 2. 2011 (č. j. 21/11, č. j. 167/11), týkajících se určení advokáta stěžovateli.

[2] Krajský soud v Brně věc postoupil usnesením ze dne 22. 2. 2010, č. j. 30 A 22/2011 - 11, Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému, a to z důvodu, že sídlo žalované je v Praze. Krajský soud v Brně totiž není místně příslušný k projednání dané věci (§ 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).

[3] Proti usnesení krajského soudu o postoupení věci místně příslušnému soudu podal stěžovatel (dle obsahu jeho podání ze dne 18. 4. 2011) kasační stížnost. Usnesením ze dne 26. 4. 2011, č. j. 30 A 22/2011 - 16, které je nyní přezkoumáváno, přiznal Krajský soud v Brně stěžovateli osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu (§ 36 odst. 3 s. ř. s. ve znění účinném do 31. 12. 2011). V podání ze dne 30. 5. 2011, doručeném soudu dne 1. 6. 2011, stěžovatel uvedl, že se domáhá kasace tohoto usnesení, neboť nepožádal o osvobození od soudního poplatku, když – jak tvrdí - nesouhlas s postoupením právní věci jinému soudu nemůže být zpoplatněn.

[4] Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížnost, za níž lze stěžovatelovo podání po obsahové stránce považovat, v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán jejím rozsahem a uplatněnými stížnostními důvody. Nejvyšší správní soud konstatuje, že napadené rozhodnutí přezkoumal z kasačního důvodu vymezeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., ačkoli sám stěžovatel své námitky blíže nepodřazuje pod některý ze zákonem stanovených důvodů (viz rozsudek ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 - 50, publ. pod č. 161/2004 Sb. NSS).

[5] Dle ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. v rozhodném znění může být účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

[6] Ze spisového materiálu je – i přes tvrzení stěžovatele v kasační stížnosti – patrné, že stěžovatel o osvobození od soudních poplatků požádal (viz prohlášení stěžovatele na č. l. 28). Z podkladů, které měl ze strany stěžovatele k dispozici, pak krajský soud dospěl k závěru, že je na místě stěžovateli osvobození od soudních poplatků přiznat. Obě podmínky pro přiznání dobrodiní osvobození od soudních poplatků – vlastní žádost stěžovatele a jeho nemajetnost – tedy krajský soud shledal jako splněné. Proti tomuto závěru nemá Nejvyšší správní soud v daném případě námitek, neboť tvrdí-li stěžovatel, že o osvobození od soudních poplatků nepožádal, toto tvrzení nekoresponduje s obsahem spisu. Pokud dále uvádí, že nesouhlas s postoupením právní věci jinému soudu nemůže být zpoplatněn, nejedná se o tvrzení správné. Rozhodnutí o postoupení věci místně příslušnému soudu totiž je – jakožto rozhodnutí, jímž se citelně zasahuje do práva účastníka řízení na zákonného soudce – podrobeno soudnímu přezkumu (viz např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 27. 1. 2005, č. j. 6 Ads 31/2004 – 35, dostupné na www.nssoud.cz). Proti takovému rozhodnutí je tedy přípustná kasační stížnost, jež podléhá obecné poplatkové povinnosti.

[7] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost není důvodná, a proto byla zamítnuta (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[8] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch, úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu